

absolvent

BULLETIN KLUBU ABSOLVENTŮ ČESKÉ ZEMĚDĚLSKÉ UNIVERZITY V PRAZE

číslo 2. ročník VI./2016

Zrodí se nová tradice?

Více než pět set absolventů ČZU, kteří promovali v letech 2001 až 2005, a jejich rodinných příslušníků se sešlo na Zahradní slavnosti, která se konala 11. června odpoledne v areálu ČZU v Praze Suchdole.

V kterém měsíci v roce je kampus ČZU nejkrásnější? Účastníci sobotní Zahradní slavnosti by jistě hlasovali pro červen. Na centrálním náměstíčku rozkvetlého čistého areálu je ve 13.00 hodin uvítal rektor univerzity prof. Ing. Jirí Balík, CSc., dr. h. c., a pak už se vydali, kam je oči či srdce táhlo. Někteří dali přednost kulturnímu programu, který zajistila tři hudební tělesa složená ze studentů a zaměstnanců ČZU a jejich přátel (ČZU Life orchestra, JP blues band, Goydovy přízraky). Jiní si prohlédli moderní učebny a laboratoře na svých domovských fakultách.

Rodiče, kteří měli s sebou i své potomky, mířili většinou na prohlídku stájí či na projížď-

ku na ponících. Krásné počasí si mnozí užívali v libosadu a také na přístupných střeších nových budov Mezifakultního centra environmentálních věd a Dřevařského pavilonu, odkud obdivovali jedinečné výhledy na Prahu. Ti, kdo dávají přednost stínu, zamířili na exkurzi do školního minipivovaru.

Zájemci také měli možnost zhlédnout dokumentární snímky, promítané v rámci ozvěn Life Sciences Film Festivalu, a mezi nimi také dokument o vědcích z ČZU nazvaný Něžné stroje. Šestiminutový film přibližuje zemědělství budoucnosti za využití dálkové navigace a robotů. „Setkání s absolventy jsou vždy vzájemným obohacením,“ vyzdvihl rektor

prof. Ing. Jirí Balík, CSc., dr. h. c. „Zemědělství je jednou z oblastí, kde dochází k velmi dynamickému rozvoji, a kontakty univerzit a absolventů přispívají k rychlému přenosu nejnovějších poznatků a technologií do praxe.“

Zahradní slavnost pro absolventy pořádal Klub absolventů ČZU letos poprvé. „Chceme založit tuto novou tradici právě letos, v roce 110 výročí vzniku zemědělského odboru při Českém vysoké škole technické v Praze,“ doplnil koordinátor Klubu doc. Ing. Petr Heřmánek, Ph.D. „Věřím, že bude stejně populární jako již tradičně organizovaná setkání absolventů po pětadvaceti či padesáti letech.“

Lidé musí vidět, jak žijí jinde, a udělat si názor

Ing. Milada Murrayová absolvovala Provozně ekonomickou fakultu VŠZ v roce 1966. Rok se pak snažila získat povolení vyjet jako au-pair do Anglie. Odletět měla 21. srpna 1968.

Proč jste tak dlouho usilovala o to pracovat jako au-pair v Anglii?

Protože to tehdy jinak nešlo. I tak jsem byla jedna z mála šťastných, kteří získali všechna povolení. V den plánovaného odletu ale letiště obsadili Rusové. Když se vrátil Dubček ze Sovětského svazu a začal mluvit o trvalém přátelství se sověty, rozhodla jsem se, že stejně do Anglie odjedu. Měla jsem pas a výjezdní doložku

na rok, mohla jsem dělat au-pair a učit se angličtinu. Za rok jsem zjistila, že už se nevrátím.

A stala se z vás emigrantka...

Britská vláda se k nám zachovala velmi pěkně. Dostali jsme dopis z Královské kanceláře, že nám tímto dopisem potvrzují, že můžeme pracovat či podnikat ve Velké Británii. Měli jsme vyhráno. Postupně jsme opouštěli zaměstnání jako servírky či pokojské a někteří z nás pokoukali po možnosti studia.

Také mne lákalo postgraduální studium. Obeslala jsem několik univerzit a ozvali se mi z London School of Economic. Jenomže chtěli doložit předchozí studium a doporučení z Vysoké školy zemědělské a to byl problém. Sama jsem domů nemohla. Kdybych napsala někomu z vyučujících přímo, mohla bych ohrozit jeho kariéru. Naštěstí mi pomohl jeden angličtinář z ČZU, který mohl ještě nějakou dobu cestovat do Británie. Přivezl mi index, diplom i dvě doporučení. Pohovor díky výborné úrovni výuky matematiky na VŠZ dopadl dobře a zaměřila jsem se na výzkumnou statistiku.

Bylo studium náročné?
Bylo náročné a intenzivní. Přednášely se jen problematické pasáže, standardní věci jsme si museli nastudovat sami. Ale podpora pedagogů byla ohromná. Za dva roky jsem obhájila a na příště mne všichni brali jako absolventku LSE.

Pomohlo vám studium v další pracovní kariéře?

Určitě. Snadno jsem získala práci u prestižní British Medical Association a později jsem pracovala jako finanční analytička ve firmě Ford Finance, byla jsem první žena na takové pozici. (smích)

Kdyby jediný výsledek devětaosmdesátého bylo to, že mladí lidé mohou cestovat, studovat v zahraničí, bylo by to fajn. Lidé musí vidět, jak žijí jinde, a vytvořit si vlastní názor.

Zajímaly mne vždycky traktory a kombajny

Jako dítě chtěl být Ing. Dušan Unger, který v roce 1966 absolvoval Mechanizační fakultu VŠZ, traktoristou. Celý život ale především pomáhal druhým porozumět, jak traktory a jiná vozidla fungují.

Kdy jste si poprvé sedl do kabiny traktoru?

To už přesně nevím, ale byl jsem hodně malý. Pocházím ze Slovenska, z venkova. Řidiči, když viděli malého kluka s očima navrch hlavy, tak mne pustili do kabiny a nechali mne chvíli „řídít“. Vyzkoušel si tak buldozery, pásové i kolové traktory. Doufal jsem, že se k této práci dostanu i po studiu na vysoké škole. (smích) Třeba že povedu partu mechaniků v zemědělském družstvu...

Splnilo se vám to?

Ano. Nastoupil jsem do Semenářského státního statku Votice jako vedoucí mechanizátor. Po deseti letech si mne vyhlídli pánové ze Střední zemědělské technické školy v Mladé

Boleslavi a šel jsem učit. Po dvaceti dvou letech jsem pak začal učit dospělé ve Škodě auto. Svoji kariéru jsem završil zde jako vedoucí laboratoří tekutinových mechanismů. Už co by důchodce jsem nastoupil do firmy FESTO Praha, kde jako externí lektor působím dodnes.

Mění se během let zájem studentů?

V počátcích bylo učení snazší. Klukoviny se děly vždycky, ale studenti věděli, co je kázeň. Naštěstí jsem měl většinou studenty, kteří měli o probíranou látku zájem. Vždycky jsme si rozuměli. Stále jsou lidé, kteří mají zájem o obor, kteří jsou ochotni věnovat svému vzdělání hodně úsilí. Vždyť s některými z mých

studentů jsem se setkal na setkání absolventů na ČZU, kde dnes působí jako pedagogové!

Jak vzpomínáte na vysokou školu?

Co se týče odbornosti mi dala škola hodně, ale hlavně mě Vysoká škola zemědělská naučila, že člověk musí na sobě pracovat. Že musí mít nějaký cíl a toho se držet, snažit se ho dosáhnout.

ČZU na sociálních sítích

www.facebook.com/CZUvPraze
www.twitter.com/CZUvPraze
www.youtube.com/CZUvPraze

Kde se s námi můžete setkat:

LIFE SCIENCES FILM FESTIVAL – Praha, 17.–23. 10. 2016
GAUDEAMUS – Brněnské veletrhy a výstavy, 1.–4. 11. 2016
Přehled všech akcí a podrobnosti o jejich konání naleznete na www.czu.cz.